

NIEUWSBRIEF 25

Initiatiefgroep Dionysius
Heerhugowaard

INLEIDING

Het is al de 25^e nieuwsbrief die u nu in handen heeft. We hebben samen weer hard gewerkt om er een mooi geheel van te maken. Uiteraard treft u hier en daar enige gedachten aan over advent en kerst, onder meer in de overweging uit de parochie van 't Kruis. Een prachtig verhaal over echte oecumene en een verslag over de voortgang van Kerk en Ambt hebben ook een plaats gevonden in deze nieuwsbrief. Verder zijn veel plaatsen om te vieren en de Woorden uit onze traditie opgenomen.

Wij wensen u een goede kersttijd.

WEES WAAKZAAM

Ooit heeft onze voorzitter de IGD wel eens vergeleken met een vogelhuisje. Tijdelijke schuilplaats voor hen, die hun parochie waren kwijtgeraakt. Inmiddels hebben velen vanuit dit vogelhuisje hun plek gevonden in parochies in onze omgeving. Vanuit zo'n parochie, de parochie van de H. Familie in Het Kruis, de overweging van de 1^e zondag van de Advent.

Broeders en zusters in Christus,
En weer is het advent. Voor velen van ons is dat misschien al voor de vijftigste en zestigste keer. De zeventigste keer. Is de advent niet prachtig! De adventskrans met de vier kaarsen. Het moet een liturgische kanjer geweest zijn, die dat bedacht heeft. Het moment van het ontsteken van de eerste kaars is ook al zo'n prachtig moment. De welbekende melodie

van het Rorate heeft al geklonken, al zat ze dan verstopt in het keervers van psalm 80, die we tussen de lezingen baden. (Straks zal het koor het helemaal zingen.) En ook hebben we al “het daghet in het oosten” gezongen. We zijn weer helemaal thuis. Dan weet je weer, dat je thuis bent. Maar dat kan het toch niet wezen. Is het niet iets meer? We spelen toch geen liturgisch spelletje. Deze vraag leg ik u nu voor.

En wellicht kent u ook wel het gevoel van: mijn hemeltje, is het al weer zover. Al weer een jaar om? Het gevoel van dat het als de dag van gisteren was, dat we dit allemaal, vorig jaar ook al deden. Misschien, dat u ook wel denkt: en het jaar daarvoor al deden en daarvoor....

Dan zijn we niet waakzaam geweest. We hebben niet gerekend op veranderingen. Het ging wel goed zo.

Wat is er in dit jaar gebeurd. We zijn inmiddels weer een jaar ouder geworden. En binnenkort, als de Kerst gaat naderen, weerklinken John Lennons woorden: So this is X-mas, and what have you done, another year over. Het is weer Kerstmis, weer een jaar voorbij en waar zijn we mee bezig geweest. Onze waakzaamheid is te kort geschoten..

What have you done. Wat heb je gedaan. U bent op vakantie geweest en hebt misschien hetzelfde gevoel als ik gehad. Dat gevoel, als je weer in je caravan of tent zit, of in je huisje, waar je jaarlijks terugkeert, dat gevoel van: het lijkt wel gisteren, dat ik hier was, het gevoel van: wat lijkt het kort geleden, dat ik vorig jaar op deze weg reed richting vakantiebestemming. Al weer een jaar voorbij. Waar is het gebleven. We zijn niet waakzaam geweest.

Sommigen van ons moeten er bij stil staan in groot verdriet, dat er in het afgelopen jaar, zich in hun leven een ingrijpende, droevige gebeurtenis heeft voorgedaan. Hebben een geliefde verloren. Anderen mogen in blijdschap en dankbaarheid terugkijken op een blijde verandering. Een huwelijk, een zooveeljarig huwelijk, de komst van een kind, of kleinkind.

Maar ook zij zullen moeten zeggen, even zo goed: alweer advent.

Maar allen, die deze ervaring hebben en herkennen, realiseren zich plotseling, dat ze volkomen hebben meegedraaid in de mallemlen van het leven. En die mallemlen: die draait wel door en buiten onze waakzaamheid om. Net als in de dagen van Noach. De dagen, waarnaar Jezus ons waarschuwend verwijst, als Hij oproept tot waakzaamheid. "In de dagen van Noach huwden de mensen en ze gaven ten huwelijk. Ze aten en dronken tot op de dag dat Noach de ark binnenging". Ze werden volkomen verrast. Woorden naar het evangelie van vorig jaar.

En zo is het menselijke leven een komen en gaan, een beweging van eb en vloed. Van opgang en neergang. Een cirkelgang. Wat geweest is komt terug en wat terug is gaat weer weg. En zo maar door. Een kringloop, die steeds opnieuw wordt gelopen. Wat is de mens, dat hij daar verandering in zou kunnen aanbrengen. Het menselijke leven is toch zoals het is, daar is toch niets aan te veranderen. En met deze woorden zeg ik op mijn eigen gebrekkige manier, wat in het boek Prediker veel subtieler staat geschreven.

Maar waar moet ik dan waakzaam voor zijn? Wat hebben we te verwachten? Dat het Kerstmis wordt? 25 december? Nou dat zal ons echt niet ontgaan. Daar hebben we de IKEA wel voor en Intratuin, die ons wel in de Kerstsfeer zullen brengen. Het gaat natuurlijk om iets, dat wezenlijker is.

Waakzaamheid gaat over het openstaan voor CHANGE. Neemt u mij niet kwalijk, dat ik dit kernbegrip uit de verkiezingscampagne van Barack Obama gebruik, om aan te geven, wat we moeten verwachten en mogen verwachten. CHANGE, het Engelse woord voor verandering. Verandering, die we zelf moeten maken. YES, WE CAN. Ja, we kunnen het. Dat is het geloof van deze nieuwe president. Ook daar in Amerika is te lang sprake geweest van weer een president, die

komt en een president, die gaat. Maar nu: CHANGE lijkt mogelijk. Een zwarte president is nog maar een klein begin. Wie van ons, die de tijd van de Ku Klux Klan nog hebben meegemaakt, zou dat gedacht hebben. De tijd van een zwarte paus is nu ook niet ver meer weg, was een commentaar. CHANGE. Het Amerikaanse volk en heel de wereld in zijn kielzog worden wakker. Worden waakzaam. Zeker er is een eerdere president geweest, die voor verandering was: Kennedy en dat is allemaal niet gelukt. De tegenkrachten worden sterk op het moment, juist dat onze waakzaamheid groeit.

Er is ook al eens een paus geweest, die dan wel niet zwart was, maar wel verandering wilde. Aggiornamento, noemden we dat. Van het Italiaans giorno, dat dag betekent. Aggiornamento: bij de dag van vandaag komen. Niets van terechtgekomen. Maar we blijven hopen. Kijken er naar uit. We zijn waakzaam en vol verlangen.

Het is beste mensen volkomen terecht, dat we weer eens opgeroepen worden om waakzaam te zijn. We hebben echt de neiging in te dutten. In ons leven, dat zijn gangetje wel gaat, een tredgangetje, een cirkelgangetje. Maar we moeten uitzien, toewerken naar CHANGE, blijven hopen op AGGIORNAMENTO.

Wij moeten waakzaam zijn, omdat we verandering mogen verwachten. Dat is ons beloofd. Onze geschriften staan er vol van. Verandering, CHANGE is de kernboodschap van onze geschriften. CHANGE is de kern van het Magnificat, het loflied van Maria, dat we juist in de advent zullen horen. Het is een lied van verandering, nee, sterker nog, van omkering van de verhoudingen. De komst van gerechtigheid op aarde.

Change is in the air. Verandering hangt in de lucht. En daar zit maar één ding achter. En dat is, dat onze menselijke geschiedenis helemaal in Gods hand is. Dat we mogen hopen en verwachten, dat onze menselijke geschiedenis, dwars door de kringlopen heen een opgang is, een stijgende lijn kent. Dat

er hoop mag zijn tegen de verdrukking in. Hoop die het opneemt tegen wat wij om ons heen zien. De hoop van Maria: Hoop stromend in een bedding van haar Geloof.

Onze evangelielezing van vandaag is mij te streng. Staat toch echt wel een beetje in het teken van vergelding voor wie niet waakzaam zijn.

We kunnen het echter ook zo zien. Geen represaille, maar belofte. We moeten waakzaam uitkijken naar verandering, die de wereld zo nodig heeft.

Advent is de tijd van waakzaamheid, maar ook een tijd van het menselijk verlangen. Van de dromers. Dromers ga maar uit je dak. Amen

GEROEPEN OM LIEF TE HEBBEN

Wij zijn geroepen om lief te hebben.

Je zou het willen roepen in deze wereld:

tegen de soldaat in de tank,

tegen het kind met de steen,

tegen de moeder van de martelaar,

tegen de terroriste met de bom op haar lichaam,

tegen een president op oorlogspad.....

Maar zeg het vooral tegen jezelf

als je je ergert, als je boos bent,

als je bang bent,

als je niet geloofd wordt.....

Zeg het en deel ervan uit:

deel rijkelijk uit van die liefde

die elk mens in zich draagt,

gekregen van God

die zelf liefde is.

Felicia Dekkers

OVER HET KERKENFIETSPAD

Een kerkenfietspad organiseren blijft je verbazen. Opmerkelijk is de bereidheid van alle geloofsgemeenschappen zonder uitzondering om hun ruimte beschikbaar en toegankelijk te maken. Alle plaatsen in Heerhugowaard waar gevierd kan worden, hebben de deuren geopend; op één na om begrijpelijke redenen. Overal worden we vriendelijk en soms zelfs zeer gastvrij ontvangen om eventuele vragen te beantwoorden. Oecumene bij uitstek mag je zeggen. Wanneer krijg je de kans om op de fiets binnen 5 uur kennis te maken met: pinkstergemeente, moskee, koninkrijkszaal, een PKN ontmoetingskerk, een kruisweg achter de katholieke kerk, één van de twee gereformeerde kerkhoven in Nederland, een praalgraf in een dorpskerkje.

Jammer van alle moeite van zoveel mensen, dat het aantal deelnemers tegenvalt. En dat allemaal terwijl het weer toepasselijk goddelijk mooi was. Toch is de sfeer ontspannen en open. Zei Jezus niet: "Waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, zal ik aanwezig zijn." Je kan het aan de mensen merken. Wie thuisgebleven is, heeft een mooie ervaring gemist!

Nogmaals dank aan alle mensen die dit mogelijk gemaakt hebben. Het is zeker te overwegen dit over een paar jaar te herhalen.

J.P.Stegers.

PLAATSEN OM TE VIEREN EN GELOVIG SAMEN TE ZIJN

ONTMOETINGSKERK

Iedere tweede zondag van de maand is er een oecumenische viering in de Ontmoetingskerk aan de Middenweg. Deze wordt voorbereid door een van de protestantse dominees in samenwerking met de IGD. De volgende vieringen zijn op 11 januari, 8 februari en 8 maart. We beginnen om 11 uur.

H. FAMILIE, 'T KRUIS:

24-12:	20.00 uur	Eucharistieviering met Gemengd koor,
	22.30 uur	Eucharistieviering met Gemengd koor
25-12:	10.00 uur	Kruizer kinderkoor,
	14.00 uur	Vietnamese viering
26-12:	11.00 uur:	Kindje wiegen
31-12:	19.00 uur	Gemengd koor
01-01:	10.30 uur	Samenzang

HEILIG HART, DE NOORD,

24-12:	16.30 uur:	Viering voor de heel jonge kinderen en hun ouders
	18.00 uur:	Woord en Communieviering met het kinderkoor
	20.00 uur:	Eucharistieviering met het Gemengd koor
	22.30 uur:	Eucharistieviering met het Gemengd koor
25-12:	10.00 uur:	Eucharistieviering met de Cantorij
26-12:	10.00 uur:	Woord- en Communieviering met het Oekraïense kamerorkest en koor

H.DIONYSIUS

24-12:	19.00 uur:	Kerstnachtmis met het jeugdkoor
	21.30 uur:	Kerstnachtmis met Gemengd koor en Cantorij
	24.00 uur:	Kerstnachtmis
25-12:	10.00 uur:	Eucharistieviering met Gemengd koor
26-12:	10.00 uur:	Eucharistieviering met samenzang

EKKLESIA WOGNUM

Thema 2008-2009: Het Onze Vader

4 januari: Bettine Sietsema: Uw wil geschiede

1 februari: Lex Koot: Geef ons heden ons dagelijks brood

1 maart: Ko Schuurmans: Vergeef ons onze schulden, zoals wij.....

Plaats en Tijd:

Let op, de vieringen worden gehouden op de eerste zondag van de maand in de Hervormde Kerk van Wognum, Raadhuisstraat 15. Aanvang 11.00 uur.
Na afloop is er koffie en gelegenheid om na te praten. De tekst van de preek is na afloop verkrijgbaar.

“VERENIGING TOT HET HOUDEN VAN OECUMENISCHE
DIENSTEN IN DE KOOGER KERK”

Cantatediensten Johann Sebastian Bach beginnen om half twaalf.

24 december: Kerstnacht
22.00 uur Magnificat (Joh. Seb. Bach)

Entreekaarten bij bakker Jonker, Dorpsstraat 591 te
Noordscharwoude (alleen met kerst)
2009

zondag 18 januari 2009 11.30 uur
Bachcantate 72 (Alles nur nach Gottes Willen)

zondag 15 februari 11.30 uur
Bachcantate 126 (Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort)

zondag 17 maart 11.30 uur
Bachcantate 80a (Alles was von Gott geboren)

zaterdag 11 april (Paaswake) 22.00 uur
Bachcantate 66 (Erfreut euch. ihr Herzen)

NIEUWETIJDSDENKEN

Sinds 1994 verzorgen wij thema lezingen op het gebied van religie en levensbeschouwing (zingeving) en doen dit onder de naam Nieuwetijdsdenken–Heerhugowaard.

De locatie van de avonden is in het ontmoetingscentrum “De Brink”, Middenweg 168, 1702 HE Heerhugowaard,.

De avondindeling: het eerste uur lezing, dan pauze en daarna ruime mogelijkheid voor vragen, onderling gesprek en meer info. De avonden beginnen om 20.00 uur en eindigen uiterlijk om 22.15 uur.

De avonden zijn € 6,= p.p. (incl. koffie of thee in de pauze)

Maandag 26 januari 2009: - mevrouw Ina Vonk
thema: Bijna doodervaringen.

Maandag 23 februari 2009: - de heer Bram Moerland
thema: Schatgraven in het Nieuwe Testament.

Maandag 23 maart: - de heer Aart Mak
Thema: De Nieuwe Tijd: hoe ver is het eigenlijk daarmee?

LAATDIENSTEN

Oecumenische vieringen 2008/2009

Eerste zondag van de maand om 12 uur in de Kapelkerk, Laat 80 in Alkmaar.

7 december: JOHANNES DE DOPER: - Gonny Loman
meditatie: accent op stilte en bezinning.

4 januari: DE BRUILOFT IN KANA: - Annerien
Groenendijk: leerhuis.

1 februari: CANTATEDIENST: - Wim Timmer, zangdienst.

1 maart: WORDEN ALS EEN KIND: - Jacqueline Breed,
meditatie.

EEN VERRASSENDE OECUMENISCHE KERSTVIERING

Daar zaten we dan met de complete Kerstcommissie. De oude LTS-Huishoudschool was onbruikbaar door brand; het nieuwe gebouw voor de helft af en bomvol noodlokalen en de rest van de leerlingen ondergebracht in scholen die nog lokalen over hadden.

Ga dan maar eens een leuke kerstviering in elkaar zetten. Zeker als je weet dat op onze confessionele school 70 % van de leerlingen nog nooit een viering in een kerk of moskee bijgewoond heeft en dat je praktiserende collega's op twee handen kan tellen

Vlak voor Sinterklaas had ik in de les levensbeschouwing een les gegeven over het toeval dat Sinterklaas, het Lichtfeest van de Hindoes en het Suikerfeest aan het eind van de islamitische Ramadan dat jaar samenvielen. In de les die ik aan een klas met alleen asielzoekers gaf, trof het me dat een stel leerlingen op mijn verzoek inderdaad spullen van huis had meegenomen die betekenis hadden voor hun geloof. Bovendien legden ze op hun eigen manier uit wat het voorstelt, waarom ze het meegenomen hebben en welke rol die religie in hun persoonlijk leven speelt. Zelden heb ik leerlingen zo goed naar elkaar horen luisteren.

Voor de vergadering reed ik langs het bos vlakbij de school en zag nog net de schoorsteen van de scouting. Ik dacht nog bij mezelf: "Als we nou eens...."; en kon nog net remmen voor een auto die me afsneed.

Omdat we al twee maanden vergeefs zoekende waren, offerde ik mijn idee om in het bewuste scoutinggebouw een kerstviering te houden, steeds voor twee klassen op basis van de les die ik met zoveel voldoening en tot genoegen van die asielkinderen gegeven had.

Verbazing alom, maar bij gebrek aan betere ideeën en door het nijpende lokaalprobleem kreeg ik het groene licht.

De asielzoekerklass kreeg toestemming om me te helpen bij de inrichting van het sobere scoutinggebouw. Tot mijn verrassing

bleek één van de schoolconciërges lid van het scoutingbestuur te zijn en dat werkte allemaal erg snel.

Enkele ouders boden ook aan om mee te helpen en omdat iedereen deed waar hij goed in was, liep alles soms letterlijk op rolletjes. De week voor de kerstvakantie konden de eerste klassen komen.

Mijn collega's en de leerlingen wisten niet wat ze zagen: overal hing kerstverlichting en versiering. Op het dak hingen drie schitterende sterren. Langs het pad door het donkere naaldbos vanaf de straat tot het gebouw hing een lang snoer met lichtjes. Achter alle ramen brandde een lantaarn en de openstaande schuurdeuren gaven de indruk van de ingang van een stal. In de grote ruimte rond een brandend kampvuur onder een grote hangende schoorsteenmantel stonden in een halve kring van hoog naar laag zitbanken zodat iedereen alles goed kon zien.

Achter een lange tafel hingen vier grote vellen wit papier met daarop de kenmerkende symbolen en daaronder de namen van vier grote wereldgodsdiensten; de joodse zevenarmige kandelaar, het kruis van de christenen, het oomteken van de hindoes, en de islamitische wassende maan.

Naast een kerstboom waaronder een kerststal stond, lagen op die tafel o.a. zaken als een antieke familie-Bijbel, een koran, allerlei soorten kaarsen, wierookstokjes, matses, een schaal met kruiden, erg zoetsmakende hapjes die tijdens het Suikerfeest gegeten worden, een grote schaal met 7 broodjes en 2 vissen, een rozenkrans en een gebedssnoer, een joods keppeltje en een meisjeshoofddoek van een moslima, een bisschopsmijter, een fez en een Grieks orthodox kruis, een Boeddhabeeldje en verschillende soorten vleesballetjes, een bord met de namen van Adam, Noach, Abraham, Jezus en Mohammed. Ik zie het nog allemaal voor me.

Bij het binnenkomen draait er om de halve minuut andere muziek, door leerlingen uitgezocht, uit een andere religie zoals gregoriaans, muezzinoproepen, sitarmuziek en een Bar Mitzwa opname.

Om te beginnen lees ik het verhaal van Driekoningen met de vlucht naar Egypte voor. Daarna nodig ik enkele leerlingen uit naar voren te komen en iets van tafel te pakken en erover te vertellen vanuit hun persoonlijke ervaring en overtuiging. Ik hoef niet te zeggen dat om stilte vragen verder niet meer nodig was.

Een vader regelde de belichting zo, dat als iemand sprak zijn godsdienstsymbool en datgene wat hij vasthield, verlicht werd en goed zichtbaar was.

Veel leerlingen hebben in dat half uurtje meer gehoord en geleerd dan in een heel schooljaar tijdens mijn lessen. Een medeleerling vertelt, dat hij van zijn vermoorde broer na de hadji alleen nog de fez gezien heeft en dat zijn grootste wens is ooit ook naar Mekka te gaan. Een meisje uit Kasjmir beschrijft hoe haar oom bij het bezoek aan een tempel door een bomexplosie gedood is en steekt wierook aan. Een jongen gedenkt met de kandelaar in zijn hand zijn pas overleden opa, die als ondergedoken kleuter de enige overlevende van een grote joodse familie was na de tweede wereldoorlog. Een bootvluchteling houdt de rozenkrans omhoog en is dankbaar dat hij het overleefd heeft, maar zegt dat hij nog steeds op zoek is naar zijn andere familieleden.

Na een half uur vraag ik leerlingen die dat willen een kaarsje aan te steken en in de vorm van een hart neer te zetten. Sommigen zeggen er iets bij, anderen zeggen geëmotioneerd veelzeggend niets. Daarna vraag ik iedereen volgens de traditie van zijn geloof samen een kort gebed zachtjes in hun eigen moedertaal te bidden. Als handreiking stel ik aan christenen het onze vader voor.

Indrukwekkend hoor ik in allerlei talen bidden: Vietnamees, Arabisch, Kongolees, Spaans, Engels etc.

Dan krijgt iedereen wat te drinken en mag iets proeven van de schalen die op de grote tafel staan. Er wordt rustig met elkaar gepraat en men stelt elkaar vragen over wat op tafel ligt. Bij het weggaan bedanken veel leerlingen mij, de medewerkende ouders en asielzoekers voor de aparte viering.

Aan het eind van die week als iedereen de school verlaat en op het schoolplein toegesproken wordt door de directeur, vertelt deze dat de bootvluchteling contact met enkele familieleden gehad heeft en een Irakese asielzoeker zijn dood gewaande ouders met Kerstmis zal zien. Hij wenst alle leerlingen een kerstfeest toe in vrede en bij zijn familie. Dat wij onze zegeningen moeten tellen en anderen daarin laten delen. Binnen vijf minuten is het schoolplein verlaten, want het leven gaat gewoon door.

GODSBEELD:

Toen de Vlaamse theoloog en hoogleraar Edward Schillebeeckx werd gevraagd naar zijn godsbeeld, vertelde hij het volgende verhaal.

Een jongetje kwam, toen het al donker was, te laat thuis van zijn spel in de tuin. Zijn vader mopperde, maar het jongetje vertelde, dat hij een olifant had gezien in het schemerdonker tussen de bomen. "Onzin", zei de vader, "in ons land wonen geen olifanten. Je komt slaap te kort, naar boven dus, ik kom je dadelijk onderstoppen." Toen hij dat even later deed, vroeg hij aan het ventje of hij al gebeden had en God ook verteld had over de olifant. Ja, zei het jongetje. "En..... wat zei God?" vroeg de vader.

"Hij zei, dat Hij de olifant ook gezien had....."

"Met zo'n godsbeeld ben ik opgegroeid ", zei de professor, "de barmhartige God van Mozes, groot in liefde en trouw."

WOORDEN UIT DE TRADITIE

Verwachten

Wij leven ieder jaar in de Adventstijd in de verwachting van de komst van de Messias. Het Messianisme, voor alle duidelijkheid, is meer dan alleen één persoon. De lezingen van

vandaag laten zien dat het om het verwachten van een Nieuw Koninkrijk, Nieuwe Wereld, een Nieuwe Maatschappij gaat. Het gaat om een program zou je kunnen zeggen.

In de tijd van Jezus leefden zijn navolgers, Mensen van de Weg werden ze genoemd, na zijn dood in de verwachting dat het Nieuwe Koninkrijk vandaag nog, morgen dan wel overmorgen zou komen en dat men daarvoor klaar moest zijn. En dat lezen wij in de Schriften

Goedertierenheid

Het woord goedertierenheid klinkt oud, moeilijk. Andere woorden die vanuit het Hebreeuwse *chèsèd* vertaald worden zijn: Trouw, barmhartigheid(hoewel dat eigenlijk uit een ander hebreeuws woord stamt) goedgunstigheit, lankmoedigheid.

Kenmerkend voor het woord is dat het steeds in verband met *verbond* wordt gebracht in de bijbelse teksten: I Sam 20, 8; 14. Daar gaat het om het verhaal van David en Jonathan en zou je van *loyaliteit of solidariteit* kunnen spreken. Er zit wel een grond van vrijwilligheid in. Daarom zijn barmhartigheid, goedgunstigheit e.d. goede termen. Liefde speelt er zeker een rol bij.

Dat neemt niet weg dat het niet alleen maar om een houding gaat. Het gaat ook om doen. *Weldadigheid* hoort er dus ook bij. Menselijk zou je dus kunnen zeggen:

Chèsèd is trouwe bijstand-met -de-daad of liefderijke zorg.

Bij God staat Zijn verbond vaak indirect verband met zijn *chèsèd* in woord(Ex 20,2;6 34,6) en daad bv. de uittocht, de vergeving(Num 14,18-20) en verder in het geheel van zijn leiding en bescherming.

God kan zijn *chèsèd* ook opheffen, daar waarschuwen de profeten voor of stellen eenvoudigweg vast dat *chèsèd* en daarmee het verbond niet meer functioneert. God komt niet meer voor zijn volk op. Als God dan weer bijstand verleent als

Hij het volk vergeeft en het volk mét God omkeer doet, komt de betekenis van chèsèd dicht bij genade te liggen.

De mens hoort ook chèsèd aan God te bewijzen. Dat komt vaak in psalmen voor.

Degenen die dat doen worden de chassidiem genoemd.

In het N.T. gaat het griekse woord voor chèsèd niet op deze achtergrond in. Wel in een ander woord dat met trouw vertaald wordt.

DE ENGEL IN ONS

'Zal de Mensenzoon bij zijn komst
nog geloof op aarde vinden ?'
Het gebeurt wel eens dat we,
naar ons zeggen,
'in de zevende hemel zijn'.
Mensen vinden iets ook wel eens
'godelijk mooi' of 'oneindig goed'.
Van bepaalde dingen zijn we
'heilig overtuigd'
en sommige zaken zijn ons 'heilig';
we hebben zelfs 'heilige huisjes'.
Soms zijn we iemand 'eeuwig dankbaar'
en noemen die 'een engel van een mens'.
Zo drukken we onze gevoelens van
groot geluk, diepe verwondering,
onze vaste overtuiging en
oprechte dankbaarheid uit.
We gebruiken er woorden voor
die we ontleen aan een wereld
die ons te boven gaat.
De profeten namen hun uitspraken
gewoonlijk ook niet

voor eigen rekening;
zij legden ze God in de mond.
In de Advent horen we het weer.
'De volken smeden
hun zwaarden tot ploegijzers,
hun lansen tot sikkels om...
De panter huist naast het lam,
de leeuw graast samen
met het kalf' - zegt God.
Zó heilig overtuigd waren ze van de komende vrede.

KERK EN AMBT: VERVOLG

Nadat in mei de eerste bijeenkomst in Noord-Holland geweest is van de mensen die in de Dominicuskerk in Amsterdam eerder op een pilaar hun naam hadden opgeschreven, kwamen zo'n 30 personen op 8 november voor een tweede bijeenkomst bijeen.

Deze keer was gekozen voor een bijeenkomst met Marie-José Janssen en Gerard Zuidberg, de schrijvers van het boek *Pastores gaan voorbij, over de kracht en pijn van vrijwilligers in de R.K. kerk*. Een korte bespreking hebben we in een van de vorige nieuwsbrieven afgedrukt. Het boek is uitverkocht en de schrijvers worden tot in Zwitserland voor vele bijeenkomsten uitgenodigd. Evenals de schrijvers van Kerk en Ambt. Zo vertelde André Lascaris dat hij naar Wenen ging.

Op 8 november zetten na de opening, waarin de bijbels-joodse manier van omgaan met meningsverschillen uiteen werd gezet (*Van mening verschillen om tot eenheid te komen*), de beide schrijvers de bedoeling en de betekenis van hun boek uiteen. (Hoe ga je met de crisis om: Hakken in het zand - proberen te behouden wat goed was - dromen van vroeger - onafhankelijke weg kiezen - de nacht uithouden)
Daarna gingen wij uiteen in twee groepen. In deze groepen

mocht ieder zijn verhaal houden aan de hand van de volgende vragen:

- Waar ben je nu (nog) blij mee?
- Hoe houd je het vol met elkaar?
- Hoe blijf je de toekomst open houden?
- Geloof je nog dat het kan?
- Wat geeft je energie en/of moed?
- Wat trekt je nu aan?
- Wanneer ben je voor het laatst enthousiast geweest?
- Wat kan/wil je delen?

Vanuit deze vragen komen dan heel persoonlijke ervaringen naar voren. U zult bij het lezen ervan spontaan Uw antwoorden/gedachten hebben gekregen!

Wat mijzelf na deze morgen is bijgebleven en waar ik verder naar wil voren:

De moeilijkheid in Noord-Holland is dat de parochies allemaal eilanden zijn. Eilanden in een zee van protestantisme. Dit is een situatie die al eeuwenoud is.

Daardoor staan de parochies als het ware met de rug naar elkaar toe. Dat is geen verwijt! Begrijp me goed: het is historisch-sociologisch gegroeide situatie.

Door geschiedkundige verhalen van Henk Komen (*Droge voeten op vrije grond*) begrijp ik dat ook beter. In Limburg, dat ik goed ken omdat ik er acht jaar gewoond heb, is die situatie door diezelfde historisch-sociologische oorsprong heel anders. Daar zoekt men elkaar in moeilijke situaties gemakkelijker op: Nadat Gijssen benoemd was, was er in korte tijd een structuur naast de structuur van het bisdom, waar net zoveel of misschien wel meer geld omging dan in het bisdom. Dit geldt eveneens voor Brabant.

Deze gedachte kwam in mij op omdat een vrouw uit de Goorn vertelde dat het moeilijk is om als dorpen met elkaar samen te werken.

Wellicht kunnen we hieruit lering trekken. Wellicht zijn er mensen die ideeën hebben hoe hiermee om te gaan.

Na de lunchpauze werd door 7 personen een antwoord te

geven op de vragen:

a. Wat heb je nodig.

b. Wat heb je te geven

Daar kwamen uiteraard zeer verschillende en soms persoonlijke antwoorden op:

ad a.

- Hoe ga je met jongeren om?
- Hoe trekken we jongeren aan?
- Wij zoeken medestanders, durvers, om te verbeteren wat beter kan, om zo voor te sorteren op onafhankelijkheid
- Hoe creëer je meer ontvankelijkheid voor het leren?
- Hoe verander je religieuze consumptie naar meer bijbelkennis, gesprekken, enz?
- We hebben meer inspiratie nodig.
- Een netwerk van vrijzinnige katholieke groepen.

ad b. Kom voor inspiratie eens naar de Duif in Amsterdam

- We hebben goede ideeën om de bisschop voor te zijn, we willen graag onze ervaring delen
- Bied ervaring aan in het organiseren van bezinningsdagen voor geloofscommunicatie
- Bied Bijbelkennis aan, organisatorische kennis
- We hebben agapè-vieringen en willen dit delen met anderen.

Daarnaast werden er nog allerlei interessante websites genoemd. Sommige door de oudsten die aanwezig waren! Er is veel goeds voor de geest te vinden:

www.zinweb.nl en www.zinzien.nl bv. Andere zijn reeds via [www.dionysiusgroep](http://www.dionysiusgroep.nl) te vinden.

Een verslag zoals dit is saai en doet de levendigheid, de intensiteit niet overkomen en doet de ontmoeting daardoor te kort. Van mensen uit de Goorn heb ik later gehoord dat ze het een goede, inspirerende dag vonden!

De volgende bijeenkomst is op **zaterdag 18 april 2009!**

Cor Smit

E-MAIL EN WEBSITE

Wenst u de nieuwsbrief vanaf de volgende editie via de e-mail te ontvangen, stuur dan een e-mail naar.

dionysiusgroep@quicknet.nl ovv. Nieuwsbrief IGD per mail.

U wordt dan opgenomen in ons mail bestand.

U kunt zelf aangeven of u de nieuwsbrief via de e-mail en via de post wilt blijven ontvangen.

Of alleen via de e-mail kan natuurlijk ook.

Wij kunnen u ook snel op de hoogte houden van de laatste ontwikkelingen.

De nieuwsbrief staat verder altijd op onze site in pdf format.

De website van de IGD: www.dionysiusgroep.nl

Andere sites: www.laaddiensten.nl ; www.koogerkerk.nl,
www.michaelskerk.org, www.idee-en-kerk.nl, www.westfries-ekklesia.nl , www.nieuwetijdsdenken-heerhugowaard

FINANCIËN

De Stichting Initiatiefgroep Dionysius (Stichting I.G.D.) heeft geen lidmaten zoals een regulier kerkgenootschap en is voor gemaakte onkosten voornamelijk op uw giften aangewezen.

De belastingwetgeving heeft bepaald, dat giften gedaan aan kerkelijke, levensbeschouwelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke of anderszins algemeen nut beogende instellingen aftrekbaar zijn voor de inkomstenbelasting. De Stichting I.G.D. voldoet aan deze voorwaarde. De drempel voor giften bedraagt 1% van het verzamelinkomen (= inkomens van box 1, 2 en 3 tezamen), het meerdere is derhalve als aftrekpost te benutten.

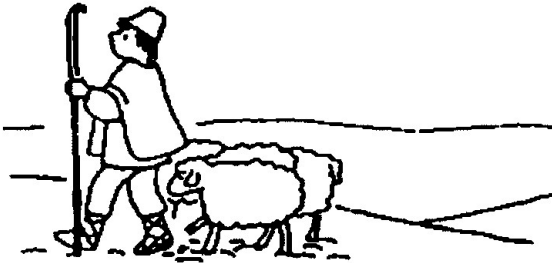
Overweegt u een (jaarlijkse) bijdrage te doen, doe dit dan in november of december van het jaar, de gift 'loopt' dan nog mee bij het doen van aangifte over hetzelfde belastingjaar !!

Het bankrekeningnummer is 38.69.69.965 t.n.v. Stichting I.G.D. te Heerhugowaard.

COLOFON:

Aan deze vijftiengste nieuwsbrief werd meegewerkt door Annemiek Luken, Hans Kuipers, Cor Smit, Peter Werkhoven , Riet Hof, Lia Dokkum en Sjaak Stegers.

Wij danken onze trouwe bezorgers: Piet Luken, Agaath en Theo Breed, Riet en Ton Kaandorp, Liane van Rossen, Sjaak Stegers, Theo en Willy Schavemaker en Cor Smit en Brigit Schenk voor het steeds weer rondbrengen van de IGD-nieuwsbrief.

MEDEDELING

U heeft nu 25 nieuwsbrieven ontvangen (of iets minder als u zich later hebt aangemeld)

Wilt u zelf een bijdrage leveren voor de volgende nieuwsbrief, enkele weken vóór Pasen, dan is deze uiteraard zeer welkom op ons e-mailadres.

Mocht u de nieuwsbrief niet meer willen ontvangen, dan kunt u een mailtje sturen. Het e-mailadres vindt u onder de kop e-mail en website.

HET BESTUUR VAN DE STICHTING
INITIATIEFGROEP DIONYSIUS EN AL HAAR
MEDEWERKERS WENSEN U EEN ZALIG
KERSTFEEST EN EEN GEZEGEND NIEUWJAAR.

“In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen.”